

Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet: Den ærede Taler, som nu satte sig, havde vistnok fuldkommen Ret, naar han ikke troede, at Alts det, som han tilføjede, vilde naas ved dette Lovforslag, men det har heller slet ikke været Meningen dermed. Det kunde ikke falde mig ind at tro, at dette Lovforslag skulde bidrage til at faae hele Stiftet — det vil sige Universitetsstiftet — til at vende; jeg er ikke i Besiddelse af de Løstestænger som det ærede Medlem til paa den Maade at vende Stiftets Forøvrigt forudsætter jeg, at man maa kjende ganske anderledes til Forholdene, end jeg tror, det ærede Medlem kjender til Universitetet, for at domme derom paa den Maade, som han gjorde. I ethvert Fald er det da klart, at der hverken for mig eller for nogen Anden kan ved dette Lovforslag have været Anledning til at tænke paa Opnaaelsen af Resultater som dem, det ærede Medlem omtaler. Dette Lovforslag er ganske vist i Virkeligheden, hvad det efter det ærede Medlems Mening kun tilsyneladende var, nemlig et udfyldigt Lovforslag, og det giver sig heller ikke ind for noget Stort. Det giver sig kun ind for at udfylde et Dulle, som er fremkommet, ikke fra Ministeriets, men fra Rigsdagens Side, og som navnlig gjentagne Gange er traadt frem her i Folkethinget. Det er jo vel ikke Noget, der kan være overraskende for Ministre, at man, naar Udfyldelsen af et Dulle finder Sted, søger at give det Udseende af, at det fra Ministerens Side er et Forsøg paa at gjøre endog et Tilbagestridt. Dette er mig i den Grad tilvant, at jeg skulde undre mig, om det ikke kom frem ved ethvert Skridt, selv hvor der er Tale om Udfyldelsen af et Dulle, som er fremkommet fra Thingets Side. — Egeoverfor det ærede Medlem for Aarhus Amts 1ste Valgkreds (Wint her) tror jeg, at det med fuld Føje og Ret kan siges at være. Udfyldelsen af et Dulle, der er fremkommet. Han mente, at det slet ikke var det, man havde tænkt sig, men at man havde tænkt sig en Forandring uden videre paa St-

nantsloven i den Retning. (Wint her: Jeg sagde i tidligere Tid) — ja i tidligere Tid — og han var saa god at sige, at der ikke var en Gæste, som havde tænkt sig det anderledes; men da jeg hele Tiden har været Medlem af dette Thing, kan jeg dog sige, at det idetmindste har været Gent, som har tænkt sig det anderledes. Jeg tror dernæst, at der endog var Mange — og deriblandt da ogsaa de, der havde stillet Lovslaget, og som, navnlig sidste Gang, de stillede det, troede at være i Overensstemmelse med, hvad der var slet tidligere — som netop have ment, at man maatte gaa den Vej, her er foreslaaet, og se, at faae Forholdet gjort til Gjenstand for en særlig Lov. I Forbindelse hermed vil jeg dog henvende et Par Ord til det ærede Medlem for Skifte Amts 4de Valgkreds. (Schjørring), der, hvad jeg ogsaa ventede fra hans Side, udtalte sig velvilligt om dette Lovforslag. Naar han mente, at dette Forhold muligens dog ikke behøvede at gjøres til Gjenstand for særlig Lov, men uden videre kunde ordnes gennem Finantsloven, saa tror jeg, at han ikke heri har saa ganske Ret. Det er jo muligt, at han har den Anskuelse, at der ikke kræves en Lovbestemmelse til at gjøre saa væsentlige Forandringer i særlig bestemte og gennem lang Tid bestaaende Stiftelses juridiske og økonomiske Stilling, men den Anskuelse deles paa ingen Maade af dem, som nærmest have med disse Forhold at gjøre, og den har heller ikke kunnet deles af Regjeringen, hverken tidligere eller nu. Man har antaget, at en saadan væsentlig Forandring af disse særlige Stiftelses Stilling, maatte træde frem og faae sin Afgjørelse, som andre Sager af lignende almindelig Betydning, at saa i den almindelige Form som en særlig Lov. Selv om man imidlertid i saa Henseende skulde være en anden Mening, maa man dog — og det vil vistnok det ærede Medlem ogsaa gjøre — erkjende, at Spørgsmaalet kan være tvivlsomt, og ialtfald maa man finde det ganske rimeligt, at Regjeringen er gaaet den Vej, som nu er betraadt, især da man